

MĄTEW (1) *sb f*

N sg mąt(e)w.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

Przyrząd (rosochate drewnienko) służący do mieszania płynów: Molexa, mąthew, in coquina BartBydg 92b; [3 warząchwie i mąteu, solnica drewniana InwMieszcz 1565 nr 119].

ZZa